

ISSN 685 - 0424

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
จังหวัดลำปาง
ไตรมาส 2 : เมษายน - มิถุนายน 2567

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติจังหวัดลำปาง
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดลำปาง

ไตรมาสที่ 2 : เมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดลำปาง
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

<p>หน่วยงานเจ้าของเรื่อง</p>	<p>สำนักงานสถิติจังหวัดลำปาง ศาลากลางจังหวัดลำปาง ชั้น 2 ถ. วชิราวุธดำเนิน ต. พระบาท อ. เมืองลำปาง จ. ลำปาง 52000 โทรศัพท์ 0 5426 5066 โทรสาร 0 5426 5161 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : lampang@nso.go.th</p>
<p>หน่วยงานที่เผยแพร่</p>	<p>กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษาฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2 ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 โทร. 0 2143 1323 ต่อ 17496 โทรสาร 0 2143 8132 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : binfopub@nso.go.th</p>
<p>ปีที่จัดพิมพ์</p>	<p>2567</p>
<p>จัดพิมพ์โดย</p>	<p>สำนักงานสถิติจังหวัดลำปาง</p>

คำนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้เริ่มจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ตั้งแต่ พ.ศ. 2506 ในช่วง พ.ศ. 2514 – 2526 ได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ โดยรอบแรกเป็นการสำรวจนอกฤดูกาลเกษตร ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รอบที่ 2 เป็นการสำรวจในฤดูกาลเกษตร ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และช่วง พ.ศ. 2527 – 2540 ทำการสำรวจเป็นปีละ 3 รอบ คือ รอบที่ 1 สำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 สำรวจเดือนพฤษภาคม รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม และช่วง พ.ศ. 2541 – 2543 ทำการสำรวจเพิ่มอีก 1 รอบ เป็นรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส เพื่อสนองความต้องการใช้ข้อมูลระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ขยายขนาดตัวอย่างและนำเสนอข้อมูลเป็นระดับจังหวัด ทั้งนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา

สำหรับการสำรวจตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป ได้ดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้ว นำข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส และได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรมและสถานภาพการทำงาน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ และปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาล ถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาล มารวมเป็นในเขตเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

รายงานผลการสำรวจฉบับนี้ เป็นรายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดลำปาง ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2567 ซึ่งได้ดำเนินการสำรวจในเดือน เมษายน - มิถุนายน 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดลำปาง หวังว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูล ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนทั่วไปตามสมควร

บทสรุปผู้บริหาร

แผนผังการจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน

ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2567

หมายเหตุ: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

แผนภูมิ 1 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมที่สำคัญ ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2567

หน่วย : คน

สำนักงานสถิติจังหวัดลำปาง ได้สำรวจภาวะการทำงานของประชากรไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2567 เพื่อทราบถึงภาวะการทำงานของประชากรและการว่างงานของประชากร ซึ่งสรุปได้ดังนี้ จากจำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น 583,104 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 356,912 คน (ประกอบด้วยผู้มีงานทำ 353,802 คน และผู้ว่างงาน 1,552 คน ผู้ที่รอดูฤดูกาล 1,559 คน) ส่วนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวน 226,192 คน (ประกอบด้วยผู้ทำงานบ้าน 54,068 คน ผู้เรียนหนังสือ 47,343 คน เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้และอื่น ๆ 124,781 คน)

จำนวนผู้มีงานทำไตรมาสที่ 2 ของปี 2567 พบว่า ผู้มีงานทำ 353,802 คน โดยส่วนใหญ่เป็นผู้มีงานทำในภาคการเกษตร มีประมาณ 110,999 คน และเป็นผู้ทำงานอยู่นอกภาคการเกษตร โดยเฉพาะสาขาการขายส่งการขายปลีก มีผู้ทำงานมากที่สุด 58,051 คน รองลงมาคือ สาขาการผลิต จำนวน 43,128 คน สาขาการบริหารราชการและป้องกันประเทศ มีผู้ทำงาน 27,719 คน สาขาการก่อสร้าง 25,265 คน สาขากิจกรรมโรงแรมและบริการ จำนวน 20,830 คน ตามลำดับ และที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ

แผนภูมิ 2 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2567

จำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ไตรมาสที่ 2 ของปี 2567 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้มีงานทำที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 108,849 คน รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 66,057 คน ระดับประถมศึกษา จำนวน 59,272 คน มัธยมศึกษาตอนต้น 56,283 คน ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 56,219 คน คน ส่วนผู้ที่ไม่มีการศึกษา มีจำนวน 7,121 คน

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ค
บทสรุปผู้บริหาร	ง
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ่มรวม	2
3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์ แนวคิด คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 ผลการสำรวจที่สำคัญ	7
1. ลักษณะของกำลังแรงงาน	7
2. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	7
3. ผู้มีงานทำ	8
3.1 อาชีพ	8
3.2 อุตสาหกรรม	9
3.3 สถานภาพการทำงาน	10
3.4 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	10
4. ภาวะการว่างงานของประชากร	11
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี	15
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	19

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง ก	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ 7
ตาราง ข	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ 8
ตาราง ค	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ 9
ตาราง ฅ	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ 10
ตาราง ง	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ 11
ตาราง จ	จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ 11

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการมีงานทำ การว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนื่องครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูล เพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นโดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วยและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัด

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้นและเร่งด่วนขึ้นในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และ สิงหาคม ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญเพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลของการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือนโดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้นเนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอที่จะนำเสนอในระดับย่อยกว่านี้ และในขณะเดียวกันได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรมและสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบันเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาล มารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรเพื่อประมาณจำนวนและลักษณะของกำลังแรงงานภายในประเทศและในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1. จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงานจำแนกตามเพศ
2. จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ
3. จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการทำงาน
4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำ งานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

2. คຸ້ມຮວມ

ประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนส่วนบุคคลและครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงาน

3. ສັບດາຫ້ແຫ່ງການສຳຮວງ

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวันก่อนวันสัมภาษณ์ย้อนหลังไป 7 วัน เช่น วันสัมภาษณ์คือ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 “ ระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์ ” คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึง วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

4. ຄຳອີບາຍຕັ້ງ/ແນວຄິດ/ຄຳຈຳກັດຄວາມ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหลายครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) กับองค์การสหประชาชาติ (UN) แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจไตรมาสนี้ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงบ้างตามลำดับ และ

ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี

คำนิยามที่สำคัญ ๆ ที่ใช้ในการสำรวจ มีดังนี้

ผู้มีงานทำ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ได้ทำงานตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผลค่าตอบแทนที่มีลักษณะอย่างอื่นสำหรับผลงานที่ทำ เป็นเงินสด หรือสิ่งของ
2. ไม่ได้ทำงาน หรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง แต่เป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (ซึ่งจะถือว่าเป็น **ผู้ที่ปกติมีงานประจำ**)

2.1 ยังได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือธุรกิจในช่วงที่ไม่ได้ทำงาน

2.2 ไม่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือธุรกิจในช่วงที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังมีงานหรือธุรกิจที่จะกลับไปทำ

3. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในวิสาหกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้าครัวเรือนหรือของสมาชิกในครัวเรือน

ผู้ว่างงาน

ผู้ว่างงาน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงาน แต่ได้หางานสมัครงานหรือรอการบรรจุ ในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์
2. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงาน และได้หางานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

กำลังแรงงานปัจจุบัน

กำลังแรงงานปัจจุบัน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ระบุข้างต้น

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำ หรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตร หรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือน หรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

กำลังแรงงานรวม

กำลังแรงงานรวม หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือเป็นผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามคำนิยามที่ระบุข้างต้น

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ

บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไป หรือชรามาก
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. ไม่สมัครใจทำงาน

6. ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน

7. ทำงานให้แก่องค์กร หรือสถาบัน การกุศลต่างๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไรส่วนแบ่งหรือสิ่งตอบแทนอย่างใด

8. ไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเหตุผลอื่น

งาน

งาน หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น

2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไร หรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน

3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใดซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้นจะมีสถานภาพการทำงาน เป็นประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือนายจ้าง

อาชีพ

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียว สำหรับบุคคลที่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ทำมานานที่สุด การจัดจำแนกประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 2008 (ISCO – 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Classification of Occupation, 1988 (ISCO – 88)

อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่าง ให้บันทึกอุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ การจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC 2009)

ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification of All Economic Activities, (ISIC : 1989)

สถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ที่ทำงานหรือธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. นายจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียว หรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่งและไม่ได้จ้างลูกจ้างแต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

4. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน อาจจะเป็นเงิน หรือสิ่งของ

ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำ และชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชน หรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน

5. การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอนไม่ว่าเป็นการลงทุน การขาย งานอื่นๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน (การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปแบบของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพการทำงาน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993 (ICSE – 93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีสถานภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่มคือ การรวมกลุ่ม (Member of Producers' Cooperative)

ชั่วโมงทำงาน

ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ สำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ. 2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ให้นับจำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

รายได้ของลูกจ้าง

รายได้ของลูกจ้าง หมายถึง รายได้ของผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการทำงานของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วยค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ สำหรับลูกจ้าง

ระยะเวลาของการหางานทำ

ระยะเวลาของการหางานทำ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำ ให้นับตั้งแต่วันที่เริ่มหางานทำงานถึงวันสุดท้ายก่อนวันสัมภาษณ์

คาบการแฉงนับ

คาบการแฉงนับ หมายถึง ระยะเวลาที่พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือนตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1 - 12 ของทุกเดือน

ประเภทของครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ

ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดียวซึ่งหุงหาอาหารและจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพโดยไม่เกี่ยวกับผู้ใดซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถานเดียวกัน

หรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปรวมกันจัดหา และใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน ครัวเรือนส่วนบุคคลอาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็นเรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือแพ เป็นต้น

2. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล

2.1 ประเภทคนงาน ได้แก่ ครัวเรือนซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกันในที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

2.2 ประเภทสถาบัน ซึ่งหมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่กักกัน วัด กรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่เป็นส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครัวเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือในหอพักนักเรียน เป็นต้น **ไม่อยู่ในคัมภรุมของการสำรวจนี้**

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ได้จำแนกการศึกษาตามระดับการศึกษาที่สำเร็จดังนี้

1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา

2. ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ 6 หรือชั้นประถมปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

3. สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 6 หรือชั้นประถมปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 สายสามัญ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6

ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.2 อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพที่เรียนต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.3 วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา (การฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

6. อุดมศึกษา

6.1 สายวิชาการ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาหรือสายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปริญญาตรี บอนุปริญญาตรี โท เอก

6.2 สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือสายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่า บอนุปริญญาตรี

6.3 สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา และได้รับประกาศนียบัตรระดับบอนุปริญญาและปริญญาตรี

7. อาชีวศึกษาระยะสั้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาหรือการฝึกอบรมประเภทอาชีวศึกษาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 1 ปี และได้รับประกาศนียบัตรหรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา ฝึกความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่างตามวิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำต้องจบ ประถมปีที่ 4 หรือเทียบเท่า

8. อื่น ๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้

บทที่ 2

สรุปผลการสำรวจ

1. ลักษณะของกำลังแรงงาน

จากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดลำปาง ไตรมาส 2 พ.ศ. 2567 พบว่า มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 583,104 คน โดยเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 356,912 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 (ชาย ร้อยละ 71.6 และ หญิง ร้อยละ 51.9) และเป็นผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 226,192 คน หรือร้อยละ 38.8 (ชาย ร้อยละ 28.4 และหญิง ร้อยละ 48.1)

2. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน

สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ทั้งหมด 356,912 คน แยกออกได้ดังนี้

1. ผู้มีงานทำ จำนวน 353,802 คน คิดเป็นร้อยละ 99.2 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
2. ผู้ว่างงาน ซึ่งหมายถึง ผู้ไม่มีงานทำและพร้อมที่จะทำงาน มีจำนวน 1,552 คน หรือ คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.4
3. ผู้ที่รอฤดูกาล จำนวน 1,559 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน

ตาราง ก จำนวนประชากร อายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	583,104	275,999	307,105
1. ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	356,912	197,634	159,278
1.1 ผู้มีงานทำ	353,802	197,634	156,167
1.2 ผู้ว่างงาน	1,552	-	1,552
1.2 ผู้รอฤดูกาล	1,559	-	1,559
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	226,192	78,365	147,827
อัตราการว่างงาน	0.4	-	1.0

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}} \times 100$

: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

3. ผู้มีงานทำ

3.1 อาชีพ

ประชากรของจังหวัดลำปางที่มีงานทำ จำนวน 353,802 คน นั้น พบว่าเป็นชาย 197,634 คน และหญิง 156,167 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 55.9 และ ร้อยละ 44.1

สำหรับอาชีพของผู้มีงานทำ จากการสำรวจ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานในด้านการเกษตรและการประมง จำนวน 103,551 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 ของผู้มีงานทำ โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 32.4 และ 25.3) รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด ซึ่งมีประมาณ 70,312 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 สัดส่วนของ

หญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 30.3 และ 11.7) อาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีประมาณ 54,533 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 สัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 20.9 และร้อยละ 8.5) ส่วนที่เหลือประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ เสมียน พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด

ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

อาชีพ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	353,802	100.0	197,634	100.0	156,167	100.0
1. ผู้บัญญัติกฎหมายข้าราชการระดับอาวุโสและ ผู้จัดการ	6,609	1.9	3,936	2.0	2,673	1.7
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	20,577	5.8	7,121	3.6	13,456	8.6
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ และ อาชีพที่เกี่ยวข้อง	13,999	3.9	8,981	4.5	5,018	3.2
4. เสมียน	20,226	5.7	4,721	2.4	15,505	9.9
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด	70,312	19.9	23,203	11.7	47,109	30.3
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและ การประมง	103,551	29.3	64,000	32.4	39,551	25.3
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและ ธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	54,533	15.4	41,280	20.9	13,252	8.5
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและ ผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	25,144	7.1	20,884	10.6	4,260	2.7
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและ การให้บริการ	38,851	11.0	23,509	11.9	15,342	9.8

หมายเหตุ : ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

3.2 อุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมหรือลักษณะของการประกอบกิจกรรมของผู้มีงานทำในเชิงเศรษฐกิจ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้มีงานทำในสาขาเกษตรกรรมการล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีประมาณ 110,999 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 31.4 ของผู้มีงานทำ โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 35.2 และร้อยละ 26.5) รองลงมาคือสาขาการขายส่ง การขายปลีก

การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน 58,051 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 20.3 และ ร้อยละ 13.4) ส่วนสาขาการผลิต จำนวน 43,128 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 โดยสัดส่วนชายมากกว่าหญิง (ร้อยละ 13.0 และ ร้อยละ 11.2) ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่น

ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ

อุตสาหกรรม	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	353,802	100.0	197,634	100.0	156,167	100.0
1. เกษตรกรรมการล่าสัตว์และการป่าไม้	110,999	31.4	69,578	35.2	41,421	26.5
2. การทำเหมืองแร่ เหมืองหิน	4,714	1.3	4,494	2.3	219	0.1
3. การผลิต	43,128	12.2	25,660	13.0	17,468	11.2
4. การไฟฟ้า ก๊าซและไอน้ำ	6,338	1.8	4,826	2.4	1,512	1.0
5. การจัดหา น้ำ บำบัดน้ำเสีย	646	0.2	292	0.1	354	0.2
6. การก่อสร้าง	25,265	7.1	22,750	11.5	2,514	1.6
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	58,051	16.4	26,417	13.4	31,634	20.3
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	6,092	1.7	4,859	2.5	1,233	0.8
9. กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	20,830	5.9	5,218	2.6	15,611	10.0
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-	-	-	-	-	-
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	3,010	0.9	1,330	0.7	1,680	1.1
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	809	0.2	575	0.3	234	0.1
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	2,132	0.6	1,498	0.8	635	0.4
14. กิจกรรมกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	5,303	1.5	2,466	1.2	2,837	1.8
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและ การประกันสังคมภาคบังคับ	27,719	7.8	13,562	6.9	14,157	9.1
16. การศึกษา	13,745	3.9	4,735	2.4	9,010	5.8
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	12,231	3.5	3,967	2.0	8,265	5.3
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	5,295	1.5	3,559	1.8	1,736	1.1
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	6,035	1.7	1,360	0.7	4,675	3.0
20. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมผลิต สินค้าและบริการ	1,461	0.4	488	0.2	973	0.6

หมายเหตุ : ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

3.3 สถานภาพการทำงาน

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้น 353,802 คน นั้น เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงาน ผลการสำรวจครั้งนี้พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 131,972 คน คิดเป็น ร้อยละ 37.3 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 39.2 และ ร้อยละ 34.9) รองลงมาคือเป็นลูกจ้างเอกชน มีจำนวน 105,691 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 โดยชายมีสัดส่วนที่สูงกว่าหญิง

(ร้อยละ 33.8 และร้อยละ 24.9) สำหรับลูกจ้างรัฐบาล มีจำนวน 57,279 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ซึ่งสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 20.0 และร้อยละ 13.2) ส่วนช่วยธุรกิจในครัวเรือน มีจำนวน 53,918 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 และนายจ้าง มีจำนวน 4,942 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

สถานภาพการทำงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	353,802	100.0	197,634	100.0	156,167	100.0
1. นายจ้าง	4,942	1.4	4,435	2.3	507	0.3
2. ลูกจ้างรัฐบาล	57,279	16.2	26,127	13.2	31,151	20.0
3. ลูกจ้างเอกชน	105,691	29.9	66,823	33.8	38,868	24.9
4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	131,972	37.3	77,476	39.2	54,496	34.9
5. ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	53,918	15.2	22,773	11.5	31,145	19.9

หมายเหตุ : ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

3.4 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

จำนวนผู้มีงานทำ 353,802 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงาน 40 – 49 ชั่วโมง คือ ประมาณ 188,258 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 สัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 56.4 และ ร้อยละ 49.2) รองลงมาคือผู้ที่ทำงาน

50 ชั่วโมงขึ้นไป มีจำนวน 64,436 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 18.4 และร้อยละ 18.1) ผู้ที่ทำงาน 10 – 34 ชั่วโมง มีจำนวน 46,298 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 สัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 13.8 และร้อยละ 12.5)

ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

จำนวนชั่วโมงการทำงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	353,802	100.0	197,634	100.0	156,167	100.0
1. 0 ชั่วโมง ^{1/}	6,856	1.9	3,598	1.8	3,258	2.1
2. 1 – 9 ชั่วโมง	216	0.1	216	0.1	-	-
3. 10 – 34 ชั่วโมง	46,298	13.1	24,755	12.5	21,543	13.8
4. 35 – 39 ชั่วโมง	47,737	13.5	21,400	10.8	26,337	16.8
5. 40 – 49 ชั่วโมง	188,258	53.2	111,442	56.4	76,816	49.2
6. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	64,436	18.2	36,222	18.4	28,214	18.1

^{1/} ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจแต่มีงานประจำ

หมายเหตุ : ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

4. ภาวะการว่างงานของประชากร

ประชากรของจังหวัดลำปาง ที่ว่างงาน ต่อจำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม
ทั้งสิ้น ทั้งหมดเป็นเพศหญิง จำนวน 1,552 คน พบว่า จังหวัดลำปาง มีอัตราการว่างงาน
สำหรับ อัตราการว่างงาน ของ ร้อยละ 0.4 โดยทั้งหมดเป็นเพศหญิง คิดเป็น
ประชากร ซึ่งหมายถึงสัดส่วนของผู้ว่างงาน อัตราร้อยละ 1.0

ตาราง จ จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้อยู่ใน กำลังแรงงาน	ผู้ว่างงาน	
		จำนวน	อัตรา
ยอดรวม	356,912	1,552	0.4
ชาย	197,634	-	-
หญิง	157,719	1,552	1.0

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน =
$$\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$$

: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ระเบียบวิธี

ภาคผนวก ก

ระเบียบวิธี

1. วิธีการสำรวจ

การสำรวจนี้ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ ครั้วเรือนส่วนบุคคลและครั้วเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครั้วเรือน คนงานที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น ครั้วเรือนชาวต่างชาติที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

การสำรวจแต่ละเดือน สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการสำรวจในทุกจังหวัดทั่วประเทศ แผนการเลือกตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง คือ เขตแดนนับ (Enumeration Area : EA) จำนวน 1,990 EA ตัวอย่าง จากทั้งสิ้นจำนวน 127,460 EA และหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง คือ ครั้วเรือนส่วนบุคคลและสมาชิกในครั้วเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครั้วเรือนคนงาน จำนวน 27,960 ครั้วเรือนตัวอย่าง หรือคิดเป็นจำนวนประชาชนตัวอย่างประมาณ 95,000 คน ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละเดือนสามารถนำเสนอผลการสำรวจในระดับภาค (กรุงเทพมหานคร และ 4 ภาค) โดยจำแนกตามเขตการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล แต่ไม่เพียงพอสำหรับนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ย่อยกว่านี้ สำหรับการนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดได้ใช้ข้อมูลของการสำรวจจำนวน 3 เดือน เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างเพียงพอ เช่น กรณีสรุปรายงานผลการสำรวจระดับจังหวัดในไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ. 2561 ก็ได้นำข้อมูลของเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม 2561 มารวมกัน เป็นต้น

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดลำปาง ใช้หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 78 EA ตัวอย่างหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง จำนวน 1,080 ครั้วเรือนตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าครั้วเรือนหรือสมาชิกในครั้วเรือนตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ/สำนักงานสถิติจังหวัด โดยผู้ทำการสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานไปในทางเดียวกัน

ส่วนการประมวลผลข้อมูลนั้นดำเนินการในส่วนกลางตามหลักวิชาการสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากตัวอย่างมาประมาณค่า โดยมีการถ่วงน้ำหนัก (Weighty) ซึ่งค่าถ่วงน้ำหนักคำนวณได้จากสูตรการประมาณค่าที่สอดคล้องกับวิธีการเลือกตัวอย่าง เพื่อให้ได้ค่าประมาณประชากรใกล้เคียงกับค่าที่แท้จริง

2. คาบการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1 – 12 ของเดือน เมษายน - มิถุนายน 2567

3. การปิดตัวเลข

ข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก ข
ตารางสถิติ

ตารางสถิติ

		หน้า
ตารางที่ 1	จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ	23
ตารางที่ 2	จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ	24
ตารางที่ 3	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ	25
ตารางที่ 4	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ และเพศ	26
ตารางที่ 5	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม และเพศ	27
ตารางที่ 6	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ	28
ตารางที่ 7	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ	29

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน (คน)		
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	583,104	275,999	307,105
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	356,912	197,634	159,278
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	355,353	197,634	157,719
1.1.1 ผู้มีงานทำ	353,802	197,634	156,167
1.1.2 ผู้ว่างงาน	1,552	-	1,552
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	1,559	-	1,559
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	226,192	78,365	147,827
2.1 ทำงานบ้าน	54,068	3,150	50,918
2.2 เรียนหนังสือ	47,343	23,767	23,576
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	108,125	41,935	66,190
2.4 อื่นๆ	16,656	9,513	7,143
	ร้อยละ		
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	100.0	100.0	100.0
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	61.2	71.6	51.9
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	60.9	71.6	51.4
1.1.1 ผู้มีงานทำ	60.7	71.6	50.9
1.1.2 ผู้ว่างงาน	0.2	-	0.5
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	0.3	-	0.5
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	38.8	28.4	48.1
2.1 ทำงานบ้าน	9.3	1.1	16.6
2.2 เรียนหนังสือ	8.1	8.6	7.7
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	18.5	15.2	21.6
2.4 อื่นๆ	2.9	3.5	2.3

หมายเหตุ: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน (คน)		
ยอดรวม	583,104	275,999	307,105
1. ไม่มีการศึกษา	23,060	7,230	15,830
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	138,769	54,056	84,713
3. ประถมศึกษา	87,209	45,658	41,551
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	95,707	55,523	40,185
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	103,222	51,290	51,931
5.1 สายสามัญ	76,519	33,057	43,461
5.2 สายอาชีวศึกษา	26,703	18,233	8,470
6. อุดมศึกษา	135,138	62,242	72,895
6.1 สายวิชาการ	69,594	28,605	40,989
6.2 สายวิชาชีพ	45,458	27,870	17,588
6.3 สายวิชาการศึกษา	20,086	5,768	14,318
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	4.0	2.6	5.2
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	23.8	19.6	27.6
3. ประถมศึกษา	14.9	16.5	13.5
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	16.4	20.1	13.1
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	17.7	18.6	16.9
5.1 สายสามัญ	13.1	12.0	14.1
5.2 สายอาชีวศึกษา	4.6	6.6	2.8
6. อุดมศึกษา	23.2	22.6	23.7
6.1 สายวิชาการ	12.0	10.4	13.3
6.2 สายวิชาชีพ	7.8	10.1	5.7
6.3 สายวิชาการศึกษา	3.4	2.1	4.7

หมายเหตุ: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน (คน)		
ยอดรวม	353,802	197,634	156,167
1. ไม่มีการศึกษา	7,121	3,236	3,885
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	56,219	29,852	26,367
3. ประถมศึกษา	59,272	33,894	25,378
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	56,283	37,092	19,191
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	66,057	39,551	26,506
5.1 สายสามัญ	51,056	26,541	24,515
5.2 สายอาชีวศึกษา	15,001	13,010	1,991
6. อุดมศึกษา	108,849	54,010	54,839
6.1 สายวิชาการ	55,594	24,474	31,120
6.2 สายวิชาชีพ	40,452	25,290	15,162
6.3 สายวิชาการศึกษา	12,803	4,245	8,558
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	2.0	1.6	2.5
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	15.9	15.1	16.9
3. ประถมศึกษา	16.8	17.2	16.3
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	15.9	18.8	12.3
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	18.6	20.0	17.0
5.1 สายสามัญ	14.4	13.4	15.7
5.2 สายอาชีวศึกษา	4.2	6.6	1.3
6. อุดมศึกษา	30.8	27.3	35.0
6.1 สายวิชาการ	15.8	12.4	19.8
6.2 สายวิชาชีพ	11.4	12.8	9.7
6.3 สายวิชาการศึกษา	3.6	2.1	5.5

หมายเหตุ: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ และเพศ

อาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน (คน)	
ยอดรวม	353,802	197,634	156,167
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	6,609	3,936	2,673
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	20,577	7,121	13,456
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	13,999	8,981	5,018
4. เสมียน	20,226	4,721	15,505
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	70,312	23,203	47,109
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	103,551	64,000	39,551
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	54,533	41,280	13,252
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	25,144	20,884	4,260
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	38,851	23,509	15,342
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	1.9	2.0	1.7
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	5.8	3.6	8.6
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	3.9	4.5	3.2
4. เสมียน	5.7	2.4	9.9
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	19.9	11.7	30.3
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	29.3	32.4	25.3
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	15.4	20.9	8.5
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	7.1	10.6	2.7
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	11.0	11.9	9.8

หมายเหตุ: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม และเพศ

อุตสาหกรรม	รวม	จำนวน (คน)	
		ชาย	หญิง
ยอดรวม	353,802	197,634	156,167
1.เกษตรกรรม ล่าสัตว์ ป่าไม้	110,999	69,578	41,421
2. การทำเหมืองแร่ เหมืองหิน	4,714	4,494	219
3. การผลิต	43,128	25,660	17,468
4. การไฟฟ้า ก๊าซและไอน้ำ	6,338	4,826	1,512
5.การจัดหาน้ำ บำบัดน้ำเสีย	646	292	354
6. การก่อสร้าง	25,265	22,750	2,514
7. การขนส่งการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	58,051	26,417	31,634
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	6,092	4,859	1,233
9. กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	20,830	5,218	15,611
10.ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-	-	-
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	3,010	1,330	1,680
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	809	575	234
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	2,132	1,498	635
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	5,303	2,466	2,837
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	27,719	13,562	14,157
16. การศึกษา	13,745	4,735	9,010
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	12,231	3,967	8,265
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	5,295	3,559	1,736
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	6,035	1,360	4,675
20. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมผลิตสินค้าและบริการ	1,461	488	973
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1.เกษตรกรรม ล่าสัตว์ ป่าไม้	31.4	35.2	26.5
2. การทำเหมืองแร่ เหมืองหิน	1.3	2.3	0.1
3. การผลิต	12.2	13.0	11.2
4. การไฟฟ้า ก๊าซและไอน้ำ	1.8	2.4	1.0
5.การจัดหาน้ำ บำบัดน้ำเสีย	0.2	0.1	0.2
6. การก่อสร้าง	7.1	11.5	1.6
7. การขนส่งการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	16.4	13.4	20.3
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	1.7	2.5	0.8
9. กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	5.9	2.6	10.0
10.ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-	-	-
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	0.9	0.7	1.1
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	0.2	0.3	0.1
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	0.6	0.8	0.4
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1.5	1.2	1.8
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	7.8	6.9	9.1
16. การศึกษา	3.9	2.4	5.8
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3.5	2.0	5.3
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	1.5	1.8	1.1
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1.7	0.7	3.0
20. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมผลิตสินค้าและบริการ	0.4	0.2	0.6

หมายเหตุ: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน (คน)		
ยอดรวม	353,802	197,634	156,167
1. นายจ้าง	4,942	4,435	507
2. ลูกจ้างรัฐบาล	57,279	26,127	31,151
3. ลูกจ้างเอกชน	105,691	66,823	38,868
4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	131,972	77,476	54,496
5. ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	53,918	22,773	31,145
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	1.4	2.3	0.3
2. ลูกจ้างรัฐบาล	16.2	13.2	20.0
3. ลูกจ้างเอกชน	29.9	33.8	24.9
4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	37.3	39.2	34.9
5. ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	15.2	11.5	19.9

หมายเหตุ: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ

ชั่วโมงการทำงาน	รวม	จำนวน (คน)	
		ชาย	หญิง
ยอดรวม	353,802	197,634	156,167
1. 0 ชั่วโมง ^{1/}	6,856	3,598	3,258
2. 1 - 9 ชั่วโมง	216	216	-
3. 10-19 ชั่วโมง	2,438	1,509	929
4. 20-29 ชั่วโมง	18,349	8,085	10,265
5. 30-34 ชั่วโมง	25,511	15,161	10,350
6. 35-39 ชั่วโมง	47,737	21,400	26,337
7. 40-49 ชั่วโมง	188,258	111,442	76,816
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	64,436	36,222	28,214
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. 0 ชั่วโมง ^{1/}	1.9	1.8	2.1
2. 1 - 9 ชั่วโมง	0.1	0.1	-
3. 10-19 ชั่วโมง	0.7	0.8	0.6
4. 20-29 ชั่วโมง	5.2	4.1	6.6
5. 30-34 ชั่วโมง	7.2	7.7	6.6
6. 35-39 ชั่วโมง	13.5	10.8	16.8
7. 40-49 ชั่วโมง	53.2	56.4	49.2
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	18.2	18.3	18.1

^{1/} ผู้ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ แต่มีงานประจำ

หมายเหตุ: ยอดรวมตัวเลขอาจมีการคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม